

Titel: Zesjescultuur?

Begroting 2020

Zesjes-cultuur?

College schreef in de kadernota dat we ons, gezien de onzekere financiële situatie, veelal tevreden moesten stellen met een 6-je. En wat zien we in deze begroting? De 6 overheerst. Een structureel resultaat van €6000 en een negatief incidenteel resultaat van 6 ton. Het college houdt voor 2020 consequent vast aan de zes. Het kan dan ook geen toeval zijn dat de begraafplaatsen ook op een 6 gezet zijn. 2020 is dus het jaar van de zesjes. Creëren we daarmee een zesjes-cultuur? We hopen en verwachten het niet. Het zou weinig ruimte aan Ruimte! bieden. We zijn dan ook verheugd dat in het meerjarenperspectief de zes helemaal niet meer voorkomt.

Aantal punten

Waar we bij de kadernota afsloten met een aantal korte opmerkingen, beginnen we onze bijdrage er nu mee.

1. Het valt ons op dat het hoofdstuk burger en bestuur slechts twee pagina's beslaat en dat er aan bestuur geen woord vuil gemaakt wordt
2. Alom lezen we dat we trots zijn op onze cultuur waaronder ons erfgoed. Die trots verplicht ook en vereist handhaving, denk in dit kader aan de beschermde dorpsgezichten van Warffum en Rottum
3. Wandelpaden niet handhaven (blz 50), maar uitbreiden. We willen toch een beweegvriendelijke omgeving? Zo lezen we op bladzijde 46
4. College schuift energie/duurzaamheid door naar volgende jaren
5. Bij energietransitie onder de kop 'wat gaan we daarvoor doen?' staat 'oog houden voor mensen met minder draagkracht'. Dat klinkt nog tamelijk vrijblijvend. Wij willen dat het college met een voorstel komt hoe ze dit gaat doen!
6. Denk in het kader van de inclusie-agenda ook aan openbare en/of toegankelijke toiletten voor bijvoorbeeld mensen met darmproblemen en een stoma
7. Dienstverlening, communicatie en klantvriendelijkheid verdienen nog veel aandacht. We mogen op deze terreinen geen genoegen nemen met een 6
8. Wij zouden het om uiteenlopende redenen in 2020 wel eens met elkaar willen hebben over vuurwerk

Onderwijs

Ongetwijfeld zijn de schoolbesturen bezig met toekomstperspectieven om in een regio met een afnemend aantal jongeren goed onderwijs overeind te houden. Wij hopen en verwachten dat de schoolbesturen dat gezamenlijk oppakken. Dat moet niet alleen een zorg van de schoolbesturen zijn, maar ook van de gemeente. Nergens vinden we daarover iets terug. Is het college ermee bezig? En

datzelfde geldt voor het lerarentekort, dat ook hier speelt.

College wil zeer terecht een intensieve samenwerking tussen scholen en voorschoolse voorzieningen. Maar spreekt ook uit een voorschools aanbod voor peuters toegankelijk te willen houden in kleinere dorpen. Betekent het dat een voorschoolse voorziening mogelijk is in dorpen zonder school? Laatste opmerking over onderwijs: breng de (jeugd)zorg de school in!

Jeugd

Al langere tijd spreekt de PvdA uit dat we de bezuinigingen op de jeugdzorg niet gaan halen. Het college deelt die opvatting en schat die kans 90%. Als Den Haag niet over de brug komt, hebben we in de nabije toekomst een groot probleem en staan we voor een duivels dilemma. Onze opvatting is dat investeren in jeugd een investering in preventie is. Onlangs is het jeugd- en jongerenwerk overgegaan van Barkema/De Haan naar Mensenwerk Het Hogeland en tevens wordt de ondersteuning nu integraal aangeboden. Graag vernemen wij binnenkort eens meer over de voortgang en over de nieuwe aanpak..

Wijken en dorpen

Wij hebben de indruk dat de herstructurering van wijken en dorpen heel voorzichtig en ook langzaam op gang komt. Naar onze mening te langzaam. Rotte kiezen en verloederde plekken verdienen snelle aandacht. Ondanks dat het in meer dorpen speelt, richten we de blik toch even op Wehe-den Hoorn. Kunstencentrum De Ploeg moet daar voor een boost gaan zorgen. Bij ons leeft de vraag of dat de hefboom naar dorpsontwikkeling kan zijn. Is dat wat het dorp nodig heeft en moet er niet veel meer gebeuren? We zijn niet tegen het centrum, zeker niet, maar we vinden wel dat het college in onze richting zeer spaarzaam met informatie is. Dat betekent ook dat we het plan moeilijk kunnen wegen en je je ook wel eens afvraagt welke waarde het kunstencentrum heeft voor het dorp.

Wonen

Prestatieafspraken 29 met Wierden&Borgen luidt als volgt: 'Gemeente en Wierden&Borgen bespreken in 2019 of er mogelijkheden zijn voor de huisvesting van mensen met een handicap in Munster'. Volgens planning zullen er 5 woningen door Wierden&Borgen in Munster worden gebouwd. Erg veel passende woningen zullen het dan ook wel niet zijn. Kan het college ons hierover informeren? Overigens zijn wij ook zeer benieuwd naar de voortgang van de 'Projectplanning sloop-nieuwbouw'.

Zorg

Dan ons grote pijnpunt, namelijk de zorg. De grote omslag is van *'we regelen het voor jou'* naar *'jij regelt het zelf met behulp van vrienden en naasten (lees mantelzorgers)'*. Wij hebben de afgelopen tijd gesprekken gevoerd met mensen die aangewezen zijn op zorg en van één van die gesprekspartners hebben we ook een brief ontvangen, waaruit we verderop zullen citeren. Een opmerking die er uitsprong was: *'Alles wordt bij je teruggelegd'*. Horendol worden de mensen van uitzoekwerk, telefoontjes, instituties en regels. Regels waar ze mee te maken krijgen en waar medewerkers zich achter verschuilen. Eén van hen verzuchtte: *'Stop met die mantelzorgpluim'*. En op onze vraag waar dan wel behoefte aan is, kregen we het antwoord: *'De gemeente kan mij ondersteunen door me zaken uit handen te nemen en niet alles zelf te laten uitzoeken'*. In een

dergelijk klimaat ligt een bezuiniging op mantelzorg van €100.000 ons erg zwaar op de maag. Vooral ook omdat die keuze voor ons, in afwachting van de evaluatie, op niets gebaseerd is. We willen dat het college het fundament van deze keuze toelicht.

Terug naar onze gesprekken. Ze leveren meer zinvolle informatie op, waar wij en het college ons voordeel mee kunnen doen.

1. Citaat: *‘Onze maatschappij met zijn regelgeving, wetten en voorzieningen is ingesteld op standaarden en niet op passende hulp en voorzieningen’.*
Dit citaat zegt heel veel. Ondanks dat we begrijpen dat het in de uitvoering lastig is, lukt het ons nog niet om maatwerk te leveren. Dat moet beter, nu vallen er nog teveel mensen tussen wal en schip.
2. De klanttevredenheidsonderzoeken waarmee we heel redelijk scoren, geven geen volledig beeld. Voer ook kwalitatief onderzoek uit m.a.w. ga in gesprek met of interview mensen die van de zorg van de gemeente gebruik maken. Laat dat doen door onafhankelijke onderzoekers. Waarom door onafhankelijke onderzoekers? Wel hierom en we citeren: *‘Je bent als mens met een beperking kwetsbaar en afhankelijk van de goodwill van de regel- en beleidsmakers’.*
3. Dat brengt ons ook bij het volgende punt. Keukentafelgesprekken roepen bij ons het beeld op van gelijkwaardigheid. Er is echter geen gelijkwaardigheid en zo voelen onze inwoners het ook niet. Roep dat beeld dus niet op!
4. Voorkom dat mensen niet overbelast worden door alles op hun bordje terug te leggen. Kijk wat je als gemeente kunt doen om hun taak te verlichten. We citeren: *‘Je komt er nooit meer vanaf. En dan bedoel ik niet de beperking, maar de constante stroom van regelgeving waar je mee te maken hebt. Die molensteen doet mensen letterlijk de das om. En vergalt de levensvreugde’.*
5. Optimaliseer de cliëntondersteuning. Hoe kan het dat mensen verzuipen in regels en regelingen? Schiet de cliëntondersteuning tekort?

Resumerend:

1. Geef ruimte voor maatwerk
2. Vul de klanttevredenheidsonderzoeken aan met interviews
3. Wek met de keukentafelgesprekken niet de schijn van gelijkwaardigheid op
4. Leg niet alles terug op het bordje van de zorgvrager
5. Optimaliseer de cliëntondersteuning

Ter ondersteuning van ons laatste punt, eindigen we met een veelzeggend citaat: *‘Snapt u het nog? Ik allang niet meer. En dan hebben wij nog het geluk dat we bepaalde ambtenarentaal snappen, anders verzuip je helemaal’.*